

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

Mijn weekblad verheugt zich in een groeiend aantal meelezers. Kent u nog iemand die het blad wekelijks wil ontvangen stuur mij dan zijn of haar emailadres.

Het drama in Noorwegen

Over het algemeen volgt *Mijn weekblad* niet de actualiteit, maar deze week moet ik toch een uitzondering maken. Toen ik vorige week over mijn reis naar Noorwegen vertelde, kon ik niet vermoeden dat het land door een afschuwelijke aanslag dagenlang het nieuws zou gaan beheersen. Meestal laat ik de actualiteit links liggen, maar om een aantal redenen ontkom ik er ditmaal niet aan. In de eerste plaats leidt dit alles mijn herinneringen opnieuw naar mijn voormalige collega Alfred Mozer. In 1972 kwam het tot een breuk tussen Mozer en de PvdA en de reden voor die breuk was gelegen in de opstelling van de Nederlandse sociaal-democraten op het congres van de Socialistische Internationale in dat zelfde jaar. Bij een motie tegen politiek gemotiveerd geweld onthield de PvdA-delegatie zich toen van stemming. Teleurgesteld verliet Mozer de partij. Hij werd lid van de Noorse zusterpartij. Achteraf had hij ook toen al het gelijk aan zijn kant. Democratie en het gebruik van geweld zijn onverenigbaar.

Het zijn twee verschillende werelden. Er is de wereld van de democratie, waarin mensen met meningen hun medeburgers met woorden willen overtuigen en kiezers aan hun kant willen krijgen. In die wereld leeft Wilders en als je het niet met hem eens bent moet je hem met woorden bestrijden. In die wereld leven ook miljoenen moslims. Maar er is vanouds ook die andere wereld waarin mensen hun medeburgers met geweld op de knieën willen dwingen. Dat is de wereld die een Hitler voortbracht. Het is de wereld van de Taliban, van Osama Bin Laden, van Folkert van der G. Meestal heeft die wereld een vijand nodig die moet worden uitgeroeid. Voor de nazi's waren dat de joden.

Voor de Baader-Meinhof groep kwam het gevaar van rechts, voor die Noor komt het van links en zijn het de sociaal-democraten en de vreemdelingen. Geen woorden maar wapens, is het devies in die andere wereld. Om dat te kunnen rechtvaardigen creëren ze vanuit het niets een oorlogssituatie. Men moet die twee werelden niet vermengen. Omdat die schietende Noor vooraf in een manifest op Internet de denkbeelden van Geert Wilders had geprezen wordt deze Nederlandse politicus door velen als mede verantwoordelijk aangewezen. Dat vind ik volstrekt onjuist. Wie zich met woorden tegen Pim Fortuyn keerde, was niet verantwoordelijk voor zijn vermoordding. Niet Wilders is de dreiging, maar de ratten die hij met zijn woorden uit hun schuilhoeken lokt. Het goede nieuws is dat zij vooralsnog geen politieke macht vormen zoals ooit de nazi's. Ze kunnen als eenzame doorgedraaide psychopaten worden weggezet. Laat dat alstublieft zo blijven.

Ik kan niet nalaten bij deze beschouwing een cynische prent te plaatsen van de betreurde Fritz Behrendt, de tekenaar met wie ik zoveel jaren vruchtbaar samenwerkte. Over hem zal ik misschien volgende week nog iets uit mijn geheugen putten.

Alles wordt anders en beter (1985)